

РЕШЕНИЕ

№ 1267

гр. София, 26.02.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 50 състав,
в публично заседание на 26.01.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Весела Николова

при участието на секретаря Розалия Радева, като разгледа дело номер **290** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 - 178 от АПК във връзка с чл.59, ал.13 от ЗЗО.

Образувано е по жалба на Р. И. С. като [фирма] срещу Заповед за налагане на санкции /прекратяване на договор/ № РД 15-1434/19.12.2019г на Директора на СЗОК.

В жалбата се въвеждат доводи за незаконосъобразност на оспорвания акт като издаден в противоречие с материалноправните разпоредби и в несъответствие с целта на закона. Сочи се, че заповедта е издадена в резултат на неправилно тълкуване и прилагане на разпоредбите на ЗЗО, НРД за МД за 2018г. и на сключения между страните индивидуален договор. Твърди се, че е допуснато несъответствие между изложените фактически и правни основания от една страна, и диспозитива на заповедта, от друга, т.к. констатираното нарушение е в хипотезата на частично прекратяване на договора, а има за последица прекратяване на договора изцяло, каквото е волеизявлението на административния орган в оспорения акт. Нарушени са и принципите за съразмерност и истинност при издаването на ИАА. Иска се отмяна на оспорвания акт. Претендират се разноски.

Ответникът - директорът на СЗОК, чрез процесуалния си представител, оспорва жалбата и моли съда да я отхвърли. Прави възражение за прекомерност на адвокатския хонорар. Претендира разноски.

Софийска градска прокуратура, редовно призована, не изпраща представител в производството по делото и не изразява становище.

Съдът, след като съобрази доводите на страните и прецени събраните по делото

доказателства, прие за установено от фактическа страна следното:

По делото е безспорно, че [фирма] е лечебно заведение по смисъла на чл.9, ал.1 от Закона за лечебните заведения и като такова е сключило с Националната здравноосигурителна каса /НЗОК/ Договор № 221373/09.05.2018г. за оказване на първична извънболнична медицинска помощ /ПИМП/.

Административното производство е започнало с докладна записка № 93-05-106/03.12.2019г. на началник – отдел „КМДПА“ в изпълнение на Заповед № РД-18-1703 от 11.11.2019 г. на директора на СЗОК. На основание чл.20 ал.1 т.2 и чл.72 ал.2 от ЗЗО, чл.11 от Инструкция № РД 16-31/ 23.06.2016г. за условията и реда на осъществяване на контрол по чл.72, ал.2, ал.3, ал.4, ал.5, ал.6, ал.7 и ал.8 от ЗЗО, е наредено извършването на проверка на лечебното заведение за първична извънболнична медицинска помощ със задача: „Контрол по изпълнение на договора във връзка с писмо вх.№ 22-2481-3/14.08.2019г.“

Резултатите от проверката са обективирани в протокол № РД 18-1703-1/12.11.2019г., видно от който проверяващите са констатирани, че е отчетена, но неизвършена амбулаторна дейност с издаване на направление за хоспитализация на ЗОЛ К. С. Р. от д-р Р. С.. Протоколът е връчен на С. на 18.11.2019г.

За констатираното нарушение и въз основа на съставената документация директорът на СЗОК е постановил оспорваната заповед, с която е наложил на жалбоподателя санкция – „прекратяване на договора по отношение на медицинската дейност на д-р Р. С.“, поради отчетена дейност, която реално не е извършена.

При тази фактическа обстановка, съдът изведе следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима – депозирана от надлежна страна с правен интерес от оспорването, в преклузивния за това срок и срещу подлежащ на съдебен контрол административен акт.

Преценена по същество, жалбата е основателна.

Оспорената заповед е издадена от компетентен орган - директора на СЗОК, съгласно чл. 59, ал.11 и ал.13 от ЗЗО и в предвидената от закона форма.

При издаването ѝ не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, които да мотивират отмяната ѝ на това основание. В изпълнение на разпоредбата на чл. 72 ал.2 от ЗЗО, ответникът е осъществил контрол по изпълнение на договора с НЗОК за оказване на медицинска помощ като е назначил проверка, извършена от длъжностни лица – контролори в СЗОК, определени с надлежна заповед за това. В резултат на проверката видно от докладната записка от 03.12.2019г. са установени факти и обстоятелства, констатиращи отчитане на медицинска дейност, която не е извършена.

При издаването на заповедта обаче, са нарушени материалноправните разпоредби на приложимия закон и неговата цел, което е основание за отмяната ѝ като незаконосъобразна.

Посочените в заповедта правни основания за издаването ѝ са разпоредбите на чл. 59, ал 11, т.1 , предл.1, б.“а“ от ЗЗО и чл.407 ал.1 б. „а“ от НРД за МД за 2018г., съгласно които при отчитане на дейност, която не е извършена от изпълнител на извънболнична медицинска помощ по определен пакет, договорът се прекратява частично по отношение на лекаря, който не е извършил тази дейност. Вярно е твърдението на жалбоподателя обаче, че в текста на заповедта обективизираната воля на административния орган е за цялостно прекратяване на договора.

Ответникът е посочил в оспорената заповед, че прекратява договора по отношение на

медицинската дейност на д-р Р. С., изпълнител по пакет ПИМП, но тъй като тя е единственият лекар, работещ в индивидуалната практика, регистриран като едноличен търговец - ИПМП по Търговския закон, то прекратяването на договора по отношение на него има за резултат фактическото прекратяване на договорните му отношения с НЗОК. Съдът споделя доводите на жалбоподателя, че по същество индивидуалната практика загубва качеството си на лечебно заведение и не може да бъде страна по договора с НЗОК, което обосновава тезата за цялостно прекратяване на договора. Действително последиците от наложената санкция са тези по смисъла на чл.59 ал.11 т.2 от ЗЗО, макар и мотивите на органа в оспорения административен акт да не са изложени в този смисъл, т.к. не се касае за допуснато нарушение в хипотезата на повторност. Изводът е за наличие на несъответствие между изложените фактически и правни основания, от една страна, и диспозитива на заповедта, от друга. Процесната заповед е и несъответна на целта на закона, която е за определено административно нарушение да бъде налагано съответно по характер и степен/тежест наказание. Противното означава превишаване целите на административното наказание и нарушава принципа за съразмерност /чл.6 от АПК/. Засягането с административния акт на права и интереси в по-голяма степен от необходимото за целта е недопустимо, а причиняването на вреди, явно несъизмерими с преследваната цел ще подлежат на обезвреда.

Изложените съображения обуславят извода за незаконосъобразност на оспорения административен акт и за отмяната му като такъв ведно с произтичащите от това законни последици.

С оглед изхода на делото, на жалбоподателя следва да се присъдят претендираните съдебни разноски в размер на 650лв., които са доказани по делото. Предвид характера и правната сложност на спора, от една страна, и свободата на договаряне, от друга, възражението на ответника за прекомерност на заплатеното адвокатско възнаграждение е неоснователно и съдът не следва да го уважава.

Ръководен от изложените съображения и на основание чл.172 ал.2 и чл.143, ал.1 АПК, съдът

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Заповед за налагане на санкции /прекратяване на договор/ № РД 15-1434/19.12.2019г на Директора на СЗОК.

ОСЪЖДА Столична здравноосигурителна каса да заплати на Р. И. С. [фирма] сумата от 650 лв., представляваща разноски по делото.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщаването му пред Върховния административен съд.

С Ъ Д И Я :